

INFORME JURÍDIC PRELIMINAR

Assumpte: Projecte de decret de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya

Sol·licitant: Direcció General de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació

1.- ANTECEDENTS

La Direcció General de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació ha tramès a aquesta Assessoria Jurídica, en data 1 d'octubre de 2021, el text del *Projecte de decret de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya*, acompanyat d'una memòria general i una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades. Adjunta, també, els següents documents relatius al procediment de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya per segregació del col·legi estatal, l'Il·lustre Col·legi Oficial de Geòlegs (en endavant, ICOG):

- el certificat del Secretari General de l'ICOG, de data 15 d'abril de 2013, relatiu al pronunciament favorable de l'Assemblea General Ordinària de l'ICOG respecte de la segregació de la Delegació catalana de l'ICOG.
- el Reial decret 299/2021, de 27 d'abril, pel qual s'aprova la segregació de la delegació catalana de l'Il·lustre Col·legi Oficial de Geòlegs (BOE núm. 115, de 14.05.2021).
- el certificat del Secretari de la Delegació de Catalunya de l'ICOG, de data 17 de juny de 2021, relatiu a l'acord adoptat per l'Assemblea Extraordinària de la Delegació, celebrada a Barcelona el dia 10 de febrer de 2011, en el sentit següent: *“Que la Delegació del Col·legi de Geòlegs a Catalunya esdevingui Col·legi autonòmic amb entitat jurídica pròpia, seguint els procediments establerts en el estatuts de l'ICOG, o en el [c]as que s'escaigui seguint el procediment establert per la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals”*.
- el certificat del Secretari de la Delegació de Catalunya de l'ICOG, de data 17 de juny de 2021, d'acord amb el qual, a data 15 de juny de 2021, el nombre de membres adscrits a la Delegació de Catalunya de l'ICOG és de 504 col·legiats.
- una Memòria, datada el mes de juny de 2021, sense signar, que tracta dels aspectes més rellevants sobre la professió de Geòleg i la col·legiació a Catalunya.

L'esmentat Projecte de decret ha d'ésser sotmès a informe dels serveis jurídics, de conformitat amb el que disposen l'article 65 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en relació amb

l'article 4.1 a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2.- ANÀLISI JURÍDICA

I. Marc competencial, marc normatiu i habilitació normativa

El Projecte de decret té per objecte la creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya, un cop que ha estat aprovada la seva segregació de l'ICOG.

L'àmbit competencial de la Generalitat en matèria de corporacions de dret públic i professions titulades l'estableix l'article 125 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC):

- “1. Correspon a la Generalitat, en matèria de col·legis professionals [...] la competència exclusiva, salvant el que estableixen els apartats 2 i 3. Aquesta competència, respectant el que disposen els articles 36 i 139 de la Constitució, inclou en tot cas:
- a) La regulació de l'organització interna, del funcionament i del règim econòmic, pressupostari i comptable, i també del règim de col·legiació i adscripció, dels drets i deures de llurs membres i del règim disciplinari.
 - b) La creació i l'atribució de funcions.
 - c) La tutela administrativa.
 - d) El sistema i el procediment electorals aplicables a l'elecció dels membres de les corporacions.
 - e) La determinació de l'àmbit territorial i la possible agrupació dins de Catalunya.
2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la definició de les corporacions a què fa referència l'apartat 1 i sobre els requisits per a crear-ne i per a ésser-ne membre.
[...]
4. Correspon a la Generalitat, respectant les normes generals sobre titulacions acadèmiques i professionals i el que disposen els articles 36 i 139 de la Constitució, la competència exclusiva sobre l'exercici de les professions titulades, que inclou en tot cas:
- a) La determinació dels requisits i les condicions d'exercici de les professions titulades, i també dels drets i les obligacions dels professionals titulats i del règim d'incompatibilitats.
 - b) La regulació de les garanties administratives davant l'intrusisme i les actuacions irregulars, i també la regulació de les prestacions professionals de caràcter obligatori.
 - c) El règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades.”

Per la seva banda, correspon a l'Estat la competència exclusiva sobre “les bases del règim jurídic de les Administracions públiques” (art. 149.1.18 de la Constitució espanyola –en endavant, CE–), així com la “regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals” (art. 149.1.30 CE), sense oblidar la competència, també estatal, sobre “la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals” (art. 149.1.1 CE).

Encara que no constitueixen pròpiament normes atributives de competències, cal fer referència també als articles 36 i 139.1 CE, preceptes al·ludits a l'article 125 EAC. D'acord amb l'article 36 CE: "la llei regularà les peculiaritats pròpies del règim jurídic dels col·legis professionals i l'exercici de les professions titulades"; l'article 139.1 CE, per la seva banda, disposa que "tots els espanyols tenen els mateixos drets i obligacions en qualsevol part del territori de l'Estat".

D'altra banda, d'acord amb l'article 110 de l'EAC, corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

Pel que fa a la normativa estatal en matèria de col·legis professionals, la normativa reguladora rau en la Llei 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals. I, en el que ara interessa, cal fer esment de l'article 4.2 que estableix que la fusió, absorció, segregació, canvi de denominació i dissolució dels col·legis professionals de la mateixa professió serà promoguda pels propis col·legis, d'acord amb el que estableixen els respectius estatuts, i requerirà l'aprovació per Decret, prèvia audiència dels altres col·legis afectats.

Quant al marc normatiu català en matèria de col·legis professionals, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals (en endavant, Llei 7/2006), que va derogar l'anterior Llei 13/1982, de 17 de desembre, de col·legis professionals. La vigent Llei regula l'exercici de les professions titulades en l'àmbit territorial de Catalunya, el règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades, les associacions professionals, els col·legis professionals i els consells de col·legis professionals que hi exerceixen llur activitat, així com els Registres de col·legis i d'associacions professionals.

Pel Decret legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, es van adequar diverses normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior. Pel que fa a la modificació de la Llei 7/2006, com destaca el preàmbul del Decret legislatiu, cal ressaltar "la finalitat essencial dels col·legis de protecció dels interessos de persones usuàries i consumidores dels serveis professionals, així mateix, amb relació als i a les professionals, es preveu que aquells amb habilitació per exercir la professió poden exercir-la en tot el territori de Catalunya".

L'article 37 de la Llei 7/2006, estableix els requisits i el procediment de creació dels col·legis professionals:

"Article 37

Requisits de creació

1. Només poden quedar subjectes a col·legiació les professions per a l'exercici de les quals es requereix un títol universitari oficial i en les quals concorrin motius d'interès públic que ho justifiquin i, a més, una especial rellevància social o econòmica de les funcions inherents a la professió.

2. Es consideren d'interès públic i d'especial rellevància social o econòmica les professions la titulació de les quals habilita específicament per a l'exercici d'actes o la realització de prestacions essencials que afecten:

- a) La preservació de la salut de les persones, la garantia de les condicions sanitàries i la preservació del medi.
- b) La seguretat de les persones.
- c) La garantia de la conservació i administració dels béns i del patrimoni.
- d) L'exercici dels drets i el compliment dels deures constitucionals i estatutaris.
- e) La tutela dels drets i dels interessos de les persones i dels grups socials davant l'Administració de justícia i en els procediments de prevenció, negociació i solució de conflictes.
- f) El disseny i la direcció d'obres i d'infraestructures.
- g) El disseny de béns, mitjans i serveis destinats a l'ús públic.

3. Els col·legis professionals es creen per decret del Govern. A aquests efectes, a més dels requisits que estableixen els apartats 1 i 2, s'han de complir els següents:

- a) Que hi hagi un nombre de professionals en exercici lliure suficientment ampli que ho justifiqui.
 - b) Que el col·lectiu sol·licitant no es pugui integrar en un col·legi professional existent.
 - c) Que ho demani un nombre suficientment representatiu dels professionals afectats.
4. El que estableix l'apartat 3 es pot desplegar i concretar per reglament.
5. Correspon al Parlament apreciar el compliment del requisit a què fa referència l'apartat 2, que és una condició prèvia i necessària per a l'aprovació del decret del Govern.”

Pel que fa a la doctrina del Tribunal Constitucional (en endavant, TC) en matèria de col·legis professionals i professions titulades, el TC ha dictat diverses sentències relatives a les competències en aquesta matèria entre l'Estat i les comunitats autònomes. Així, a la STC 3/2013, de 17 de gener, el TC va establir una doctrina general que ha anat reiterant en resolucions posteriors, entre d'altres: STC 46/2013 i STC 50/2013, ambdues de 28 de febrer; STC 63/2013, de 14 de març; STC 89/2013, de 22 d'abril; STC 123/2013, de 23 de maig; STC 144/2013, d'11 de juliol (referent a Extremadura i, en concret a les lleis 2/2010, de 26 de febrer, de creació del Col·legi Professional de Logopedes d'Extremadura, i 3/2010, de 26 de febrer, de creació del Col·legi Professional d'Higienistes Dentals d'Extremadura); STC 201/2013, de 5 de desembre (referent a Catalunya); STC 84/2014, de 29 de maig (referent al País Basc), i STC 82/2018, de 16 de juliol (referent a Cantàbria).

El TC afirma, en síntesi, que l'Estat, en exercici de la competència de l'article 149.1.18 CE, relativa al règim jurídic de les Administracions públiques, pot establir les regles bàsiques a les quals han d'ajustar la seva organització i competències els col·legis professionals i, a més, que en aplicació de l'article 149.1.1 CE, pot fixar també una regulació que garanteixi la igualtat en l'exercici del dret a la elecció de professió o ofici. En conseqüència, i com ja va declarar la STC 31/2010, de 28 de juny, la competència de la Generalitat que reconeix l'article 125 EAC, malgrat que s'enuncia com a exclusiva, haurà de respectar la regulació que l'Estat estableixi en exercici d'aquells títols competencials que l'article 149.1 CE li reserva; es llegeix al FJ 71 d'aquesta Sentència que “la técnica seguida en ocasiones por el Estatuto de atribuir competencias materiales a la Generalitat que se proyectan “en todo caso” sobre las submaterias correspondientes [...] ha de entenderse en sentido meramente descriptivo o indicativo de que dichas

submaterias forman parte del contenido de la realidad material de que se trate, pero sin que las competencias del Estado, tanto si son concurrentes como si son compartidas con la de Comunidad Autónoma, resulten impedidas o limitadas en su ejercicio por esa atribución estatutaria “en todo caso” de competencias específicas a la Generalitat.”

Així mateix, per la Sentència 201/2013, de 5 de desembre, el TC va resoldre el recurs d'inconstitucionalitat núm. 8434-2006, interposat per més de cinquanta diputats del Grup Popular del Congrés dels Diputats contra diversos preceptes de la Llei 7/2006. En l'esmentat recurs es van impugnar els preceptes de la Llei 7/2006 corresponents a la definició de les professions titulades (art. 2), el règim disciplinari de l'exercici d'aquestes professions (arts. 17 a 21, 23 i 48), el procediment de creació dels col·legis (art. 37.3 i 5 i disposició transitòria cinquena) i el règim de col·legiació (art. 38 i disposició addicional quarta), la fusió o segregació de col·legis (art. 54), així com el règim de recursos contra els actes dels col·legis (arts. 27 i 67) i les relacions dels col·legis professionals i els consells de col·legis amb altres entitats de la mateixa professió (art. 70), entre d'altres aspectes, tots ells en relació a l'article 125 de l'EAC, que també s'impugnava en aquest recurs.

Pel que ara ens interessa, això és, l'article 37 de la Llei 7/2006, el TC es va pronunciar respecte dels apartats 3 i 5 de l'article 37 (on ja hem vist que es preveu la creació de col·legis professionals per Decret del Govern i s'atribueix al Parlament la potestat de comprovar, amb caràcter previ, el compliment dels requisits relatius a l'interès públic i l'especial rellevància social o econòmica de les funcions inherents a la professió), declarant que aquest precepte s'ha d'entendre només d'aplicació als col·legis voluntaris, ja que els obligatoris han de ser creats per llei, d'acord amb la llei bàsica estatal (art. 4.1 de la Llei estatal 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals):

“Cuestión distinta, pero directamente conectada con la que acaba de analizarse, es la relativa al procedimiento de creación de los colegios profesionales, a que se refieren los apartados 3 y 5 del art. 37 de la Ley catalana 7/2006, en los que se contempla la creación de colegios profesionales por decreto del Gobierno y se atribuye al Parlamento la potestad de comprobación, con carácter previo, del cumplimiento de los requisitos regulados en el apartado 2 del art. 37 (relativos al interés público y la especial relevancia social o económica de las profesiones afectadas).

El art. 4.1 de la Ley 2/1974, de colegios profesionales dispone que la creación de colegios profesionales se hará mediante ley, a petición de los profesionales interesados. La exigencia de norma de rango legal para la creación individualizada de colegios profesionales, se incorporó a la Ley 2/1974 desde su redacción original, y, por tanto, se contiene en norma de carácter preconstitucional, lo que hace preciso, como hemos dicho, detenerse a examinar si cabe atribuir carácter materialmente básico a dicha prescripción y si, en consecuencia, integra el parámetro de constitucionalidad aplicable en esta materia ex art. 149.1.18 CE.

La atribución al órgano parlamentario de la competencia para regular la creación individual de colegios profesionales encuentra su fundamento en la naturaleza y potestades de estas corporaciones públicas, pues los colegios profesionales «constituyen una típica especie de Corporación, reconocida por el Estado, dirigida no sólo a la consecución de fines estrictamente privados, lo que podría conseguirse con la simple asociación, sino esencialmente a garantizar

que el ejercicio de la profesión —que constituye un servicio al común— se ajusta a las normas o reglas que aseguren tanto la eficacia como la eventual responsabilidad en tal ejercicio. Todo ello supone un conjunto normativo estatutario, elaborado por los miembros del colegio y sancionado por el poder público, que permitirá, a la vez, la posibilidad de recursos y la legitimación para interponerlos, tanto por los colegiados como por personas ajenas al colegio» (STC 89/1989, de 11 de mayo, FJ 5).

Señala más adelante la misma Sentencia que «eso justifica que la CE en su art. 36 haya querido desgajar o separar los colegios profesionales del régimen general asociativo y que dicho precepto ... no prevea que su “creación y ejercicio sean libres” como hace al referirse a los sindicatos y a los partidos (arts. 7 y 6 CE) y establezca asimismo la reserva legal, lo que marca por otra parte su diferenciación de las “organizaciones profesionales” del art. 52 CE, dirigidas a la defensa y promoción de intereses económicos. Y es que, al cumplirse por los colegios profesionales otros fines específicos, determinados por la profesión titulada, de indudable interés público (disciplina profesional, normas deontológicas, sanciones penales o administrativas, recursos procesales, etc.), ello justifica, innegablemente, la opción deferida al legislador para regular aquellos colegios y para configurarlos como hace la Ley 2/1974» (FJ 7). Se recogen pues en este pronunciamiento las razones sustantivas que justifican y amparan la reserva al legislador de la facultad de creación de colegios profesionales, que no son otras que las derivadas de las peculiaridades de su régimen jurídico, o, lo que es lo mismo, la naturaleza y transcendencia de las funciones públicas que tienen encomendadas, que hace precisa la utilización de las garantías que aporta el instrumento legal, dado que dichas funciones, reguladoras y disciplinarias de la actuación de los profesionales, tienen un carácter restrictivo o limitativo de la libertad del ejercicio profesional y, en consecuencia, implican un límite que afecta al contenido del art. 35.1 CE, y que justifica su plasmación por norma de rango legal, siendo éstas pues las razones que determinan el carácter materialmente básico de lo prescrito en el art. 4.1 de la Ley 2/1974.

Ahora bien, la exigencia de norma de rango legal para su creación, únicamente tiene carácter básico en su aplicación a los colegios de adscripción obligatoria, en la medida en que los mismos ejercen funciones públicas —de deontología y ordenación de la profesión—, y limitan los derechos de los profesionales —el derecho de asociación y la libertad de ejercicio de la profesión—; y en este contexto ha de ser entendido lo dispuesto en el art. 4.1 de la Ley estatal, previsto para un momento temporal en que todos los colegios profesionales eran obligatorios. Dicha exigencia no resulta, sin embargo, de aplicación a los colegios voluntarios, surgidos tras la reforma efectuada por la Ley 25/2009, los cuales carecen de funciones coactivas para la regulación del ejercicio profesional, y se someten al régimen jurídico general de las asociaciones, sin perjuicio de que puedan ejercer funciones de interés general, tal y como expresamente se contempla en el título V de la propia Ley autonómica, que los regula bajo la denominación general de «asociaciones profesionales».

El art. 37.3 y 5, en la medida en que contempla la creación de colegios profesionales por decreto del Gobierno es conforme con el orden constitucional de competencias siempre que se interprete que será de aplicación únicamente a los denominados colegios voluntarios.” (FJ 5).

Pel que fa al règim de col·legiació, el TC va declarar inconstitucional l'article 38.1 de la Llei 7/2006, quan estableix el requisit d'adscripció obligatòria al col·legi professional, ja que és a la llei bàsica estatal que correspon establir-lo. La llei estatal ha configurat dos tipus d'entitats corporatives, les d'adscripció voluntària i les d'adscripció obligatòria; els col·legis professionals voluntaris són el model comú, i correspon al legislador estatal

determinar els casos en què la col·legiació s'exigeix per a l'exercici de la professió i, en conseqüència, determinar també quines són les excepcions.

Pel que fa a la col·legiació del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya, l'article 38.2 de la Llei 7/2006 estableix la no necessitat de la col·legiació quan les funcions professionals s'exerceixen amb caràcter exclusiu i per compte de l'Administració. El TC declara inconstitucional aquesta regulació: com ja havia assenyalat de forma reiterada en sentències anteriors, aquesta excepció no està contemplada en la llei estatal de col·legis professionals; sent l'Estat competent per establir la col·legiació obligatòria, ho és també per establir les excepcions. La inconstitucionalitat s'estén també a la disposició addicional quarta, que remetia a una declaració prèvia del Govern l'efectivitat de la no necessitat de col·legiació pel que fa als professionals mèdics, odontòlegs, farmacèutics i d'infermeria al servei de les Administracions, les funcions dels quals tenen com a destinataris immediats als ciutadans.

Així doncs, com recorda la Comissió Jurídica Assessora en el seu Dictamen 52/2017, de 16 de març, la Sentència del Tribunal Constitucional 201/2013, ha tingut un gran impacte en el model propi dissenyat en la Llei 7/2006 "en relació amb l'article 38 (declarat inconstitucional) i amb l'article 37 (declarat no inconstitucional, però amb utilització de la tècnica de la interpretació conforme).

La peculiaritat més notòria de la Llei 7/2006, respecte a la creació de col·legis professionals, que ara, segons l'esmentada Sentència 201/2013, únicament poden ser de col·legiació voluntària i no pas obligatòria, és el procediment normatiu a seguir. En efecte, a diferència de la resta de comunitats autònomes, que preveuen la creació per llei, l'article 37 de la Llei 7/2006 preveu un procediment complex amb la intervenció del Govern i del Parlament de Catalunya. La creació del col·legi s'ha de fer per decret del Govern (article 37.3 de la Llei 7/2006). Però en un moment anterior, és a dir, com a "condició prèvia i necessària per a l'aprovació del decret del Govern", es preveu la preceptiva intervenció del Parlament: "Correspon al Parlament apreciar el compliment del requisit a què fa referència l'apartat 2" (article 37.5 de la Llei 7/2006). Aquest requisit, sotmès a control parlamentari, és la concurrència de motius d'interès públic que justifiquin la creació del col·legi professional i, a més, que hi hagi una especial rellevància social o econòmica de les funcions inherents a la professió, en els termes descrits en l'apartat 2 de l'article 37 de la Llei 7/2006."

Pel que fa al cas concret que ens ocupa, es tracta de la creació d'un col·legi professional d'àmbit català per segregació del col·legi estatal. La Llei estatal 73/1978, de 26 de desembre, va crear el Col·legi Oficial de Geòlegs i el Reial decret 299/2021, de 27 de abril, va aprovar la segregació de la delegació catalana de l'ICOG, la qual serà efectiva a partir de la entrada en vigor de la norma autonòmica de creació del Col·legi de Geòlegs corresponent, en l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de Catalunya. Per tant, cal aprovar ara el decret de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya, d'acord amb la regulació continguda en la Llei 7/2006.

A banda de la regulació general que recull l'article 37 de la Llei 7/2006 per a la creació d'un col·legi professional, aquesta llei conté també una regulació específica de la creació

d'un col·legi professional d'àmbit català per segregació d'un col·legi estatal. Així, la disposició transitòria cinquena ¹de la dita llei, sota el títol “*Professionals integrats en un col·legi únic d'àmbit estatal*”, estableix que “*els professionals integrats en un col·legi únic d'àmbit estatal, incorporats a aquest per mitjà de qualsevol de les seves delegacions radicades a Catalunya, sens perjudici de poder mantenir la col·legiació actual, poden formar un sol col·legi professional d'àmbit català. L'acord de constitució del col·legi professional s'ha d'aprovar per la majoria de vots de les persones assistents en una assemblea general, a la qual han d'ésser convocats tots els professionals amb domicili professional únic o principal a Catalunya i que es pot convocar a iniciativa del delegat o delegada o si ho demana un nombre dels col·legiats esmentats anteriorment igual o superior al 10%.*”

Com ja s'ha dit, la STC 201/2013 va declarar inconstitucional i nul l'incís “d'acord amb el que estableix llei” de la disposició transitòria cinquena de la Llei 7/2006. Així, al FJ 10 el TC assenyala que:

“La disposición transitoria quinta de la Ley autonómica viene a regular un supuesto de modificación de la estructura de un colegio preexistente, configurado como colegio único de ámbito nacional, para, mediante la segregación de las delegaciones radicadas en Cataluña, la constitución por las mismas de un colegio profesional de ámbito catalán, pero sin que ello pueda implicar en ningún caso que haya de producirse una convivencia entre el colegio único de ámbito estatal y el colegio catalán, pues la modificación organizativa prevista ha de conducir necesariamente a la transformación de la organización profesional afectada, desde el colegio único estatal al colegio de estructura territorial.

La estructura organizativa a la que haya de ajustarse cada colegio profesional es cuestión que forma parte de la autonomía de decisión que corresponde a los propios profesionales y habrá de realizarse de conformidad con el procedimiento contemplado en la normativa que resulte aplicable, en función del ámbito territorial del colegio de que se trate. En el supuesto que nos ocupa, la modificación organizativa contemplada en la disposición transitoria quinta exige, como paso previo a la constitución del colegio de ámbito catalán, un proceso de segregación de las delegaciones catalanas del colegio único estatal, y precisamente en razón de que afecta a un colegio de ámbito estatal, dicho proceso habrá de ajustarse a lo previsto en las normas organizativas aplicables a los colegios estatales, concretamente a lo señalado en el art. 4.2 de la Ley 2/1974. En consecuencia, la previa segregación del colegio único para su transformación en colegio múltiple de estructura territorial no puede realizarse, como contempla el precepto de la ley catalana, «de conformidad con lo establecido por la presente ley», inciso que es inconstitucional.

Llevado a cabo, en los términos expuestos, el procedimiento de segregación previsto en esta disposición transitoria quinta, se producirá la transformación del previo colegio único estatal, en un colegio de estructura múltiple, lo que exigirá la creación del correspondiente consejo general, de acuerdo con lo previsto en la normativa estatal. Ello determinará, asimismo, la

¹ La Sentència del TC 201/2013, de 5 de desembre de 2013, en el recurs d'inconstitucionalitat 8434-2006, va declarar inconstitucional i nul en l'incís “d'acord amb el que estableix aquesta llei” que constava en la primera frase de la DT 5.

asunción por el colegio catalán de nueva creación, de las funciones colegiales correspondientes en el territorio de Cataluña, sin que en ningún caso se produzca, en dicho ámbito, una superposición de ambas estructuras colegiales, pues dicha posibilidad resulta expresamente excluida por el art. 4.3 de la Ley 2/1974, que se reitera en idénticos términos en el art. 43.3 de la Ley catalana 7/2006; y sin que ello sea óbice para que los profesionales afectados puedan mantener, además, su anterior colegiación con carácter facultativo, en los términos señalados en la disposición que se examina.”

Pel que fa la professió de geòleg, cal fer les consideracions següents:

D'acord amb l'article 13 del Reial decret 1378/2001, de 7 de desembre, pel qual s'aproven els Estatuts del *Colegio Oficial de Geólogos*, és requisit indispensable per a l'exercici de la professió col·legiada de geòleg estar incorporat al Col·legi; i l'apartat 2 d'aquest article disposa que la professió de geòleg és diferent de les titulacions acadèmiques, i el seu exercici queda reservat als membres del Col·legi.

Pel que fa a les titulacions universitàries oficials que permeten accedir a la professió de geòleg, fem les consideracions següents: els títols de Llicenciat en Geologia són aquells expedits de conformitat amb el Reial decret 1415/1990, de 26 d'octubre, pel qual s'estableix el títol universitari oficial de Llicenciat en Geologia i les directius generals pròpies dels plans d'estudis conduents a l'obtenció d'aquell. Els títols de Grau en Geologia són aquells expedits de forma oficial per les diferents Universitats. Així mateix, també estaran habilitats per l'exercici professional de geòlegs aquells posseïdors de títols en geologia obtinguts en la Unió Europea que hagin estat reconeguts per l'estat espanyol i aquells posseïdors de títols en geologia obtinguts a l'estranger que hagin estat homologats per l'estat espanyol.

Quant a l'habilitació legal del Govern per a aprovar el Projecte de decret que ara s'informa, cal recordar que el Govern de la Generalitat té atribuïda la potestat reglamentària, amb caràcter general, per l'article 68 de l'EAC i per l'article 26.e) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern (en endavant, Llei 13/2008), d'acord amb el qual correspon al Govern exercir la potestat reglamentària en tots els casos en què no sigui específicament atribuïda al president o presidenta de la Generalitat o als consellers, i que d'acord amb l'article 39.1 correspon al Govern la titularitat de la potestat reglamentària en l'exercici de les competències de la Generalitat, i d'acord amb l'article 40.1 les disposicions reglamentàries dictades pel Govern adopten la forma de decret. I d'acord amb l'article 16.b) de la Llei 13/2008, correspon als consellers la funció de proposar al Govern projectes de decret relatius a llurs funcions o a llur àmbit de competències.

A aquesta habilitació genèrica cal afegir l'habilitació específica que conté l'article 37.3 de la Llei 7/2006, que preveu expressament que “Els col·legis professionals es creen per decret del Govern”.

Per tant, d'acord amb el que ha quedat assenyalat anteriorment, la Generalitat és competent, el rang de la norma ha de ser el de decret i el Govern es troba habilitat per dictar la disposició projectada.

II. Procediment d'elaboració i tramitació del Projecte de decret

II.1 Règim jurídic aplicable al procediment

El procediment d'elaboració de la norma projectada s'ha d'ajustar a les previsions establertes en el títol IV de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (en endavant, Llei 26/2010). El procediment regulat en l'esmentat títol IV "s'aplica a les disposicions reglamentàries que s'elaboren en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat" (article 59.1). Als efectes del que estableix aquest títol IV, "s'entén per disposicions reglamentàries les disposicions de caràcter general amb rang inferior al de llei dictades pel Govern o pels consellers dels departaments de l'Administració de la Generalitat que, qualsevol que sigui la matèria de què tractin, continguin normes que innovin l'ordenament jurídic" (article 60.1). En conseqüència, aquestes normes són d'aplicació al procediment d'elaboració del Projecte de decret que ara s'informa.

Així mateix, la tramitació del Projecte de decret ha d'observar les previsions de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014), que incorpora en l'article 62 els principis generals de millora de la qualitat normativa, i en l'article 69 preveu la participació ciutadana en l'elaboració de disposicions de caràcter general.

També cal tenir en compte les previsions de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, Llei 39/2015), que en els articles 127 a 133 regula la iniciativa legislativa i la potestat reglamentària i la participació de la ciutadania en el procediment d'elaboració dels reglaments, si bé cal tenir present que la Sentència del Tribunal Constitucional 55/2018, de 24 de maig (dictada en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 3628-2016, interposat pel Govern de la Generalitat de Catalunya), va declarar alguns d'aquests preceptes contraris a l'ordre constitucional de competències².

Finalment, que pel que fa a l'expedient de tramitació del Projecte de decret creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya s'han de tenir en compte també les especialitats derivades de l'article 37 i de la disposició transitòria cinquena de la Llei 7/2006.

II.2 Planificació normativa

Quant a la planificació normativa, l'article 132 de la Llei 39/2015 estableix que, anualment, les administracions públiques, han de fer públic un pla normatiu que contingui

² La part dispositiva de la STC 55/2018, estableix:

"[...] 2º Declarar que los artículos 129 (salvo el apartado cuarto, párrafos segundo y tercero), 130, 132 y 133 de la Ley 39/2015 son contrarios al orden constitucional de competencias en los términos del fundamento jurídico 7 b) de esta Sentencia.

3º Declarar que el artículo 132 y el artículo 133, salvo el inciso de su apartado primero "Con carácter previo a la elaboración del proyecto o anteproyecto de ley o de reglamento, se sustanciará una consulta pública" y el primer párrafo de su apartado cuarto, ambos de la Ley 39/2015, son contrarios al orden constitucional de competencias en los términos del fundamento jurídico 7 c) de esta Sentencia [...]"

les iniciatives legals o reglamentàries que s'hagin d'elevat per a la seva aprovació l'any següent (apartat 1) i que, una vegada aprovat, el pla anual normatiu s'ha de publicar al portal de la transparència de l'Administració pública corresponent (apartat 2). Com ja hem dit, l'avantdicta Sentència 55/2018, ha declarat la totalitat d'aquest article 132 contrari a l'ordre constitucional de competències.

En relació amb la planificació normativa, cal recordar la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora, posterior a la Sentència esmentada. Així, la Comissió considera que la planificació normativa “es tracta d'un instrument de bona pràctica al servei de la seguretat jurídica en els termes següents: «La Sentència 55/2018 esmentada, en declarar no aplicable el precepte de l'article 132 de l'LPAC, determina la referència necessària a la regulació dels instruments de planificació normativa de què es doti, si escau, la Generalitat. En aquest sentit, l'article 62.1 de la Llei 19/2014 ja preveu que la iniciativa normativa s'ha d'exercir “de manera que el marc normatiu resultant sigui previsible, tan estable com sigui possible i fàcil de conèixer i comprendre per als ciutadans i els agents socials”, i, en general, la planificació normativa s'ha de considerar un instrument al servei de la seguretat jurídica, tal com recullen les millors pràctiques en aquesta matèria presents en l'ordenament europeu i el dret comparat. [...] principi que no solament implica generar confiança sobre el que diu la normativa vigent, sinó també sobre l'evolució raonable de l'ordenament jurídic, tal com es reconeix d'una manera expressa en l'article 62 de la Llei catalana 19/2014, que preveu la necessitat que la iniciativa normativa s'exerceixi de tal manera que el marc normatiu resultant sigui previsible. [...] En aquest context, aquesta Comissió valora molt positivament que, donant compliment al principi de seguretat jurídica recollit en l'article 62.1 de la Llei 19/2014, i seguint la línia de les bones pràctiques incorporades per la Unió Europea i el dret comparat, el Govern de la Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Acord de Govern de 24 d'abril de 2019, hagi aprovat el Pla normatiu de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per als anys 2019-2020” (Dictamen 248/2020).

D'acord amb aquesta doctrina, quan la Comissió ha constatat que els projectes de disposicions objecte de dictamen no estaven inclosos en els plans normatius corresponents, ha requerit que es justificués la manca d'inclusió de la iniciativa normativa en el Pla normatiu. En el cas del present Projecte de decret, dins el Pla normatiu de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per als anys 2019-2020 no hi constava inclòs, com a iniciativa del Departament de Justícia. Així mateix, cal constatar que en el *Pla normatiu del Govern de la Generalitat de Catalunya per als anys 2021-2023*, aprovat en data 19 d'octubre de 2021, està inclòs, com a iniciativa del Departament de Justícia, el Projecte de decret de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya.

II.3 Documentació prèvia al Projecte de decret

Amb caràcter previ a l'elaboració del text del Projecte de decret, consta a l'expedient la documentació presentada per la Delegació catalana de l'ICOG:

- el certificat del Secretari General de l'ICOG, de data, de data 15 d'abril de 2013, relatiu al pronunciament favorable de l'Assemblea General Ordinària de l'ICOG respecte de la segregació de la Delegació catalana de l'ICOG.

- el Reial decret 299/2021, de 27 d'abril, pel qual s'aprova la segregació de la delegació catalana de l'*Il·lustre Colegio Oficial de Geólogos* (BOE núm. 115, de 14.05.2021).

- el certificat del Secretari de la Delegació de Catalunya de l'ICOG, de data 17 de juny de 2021, relatiu a l'acord adoptat per l'Assemblea Extraordinària de la Delegació, celebrada a Barcelona el dia 10 de febrer de 2011, en el sentit següent: "Que la Delegació del Col·legi de Geòlegs a Catalunya esdevingui Col·legi autonòmic amb entitat jurídica pròpia, seguint els procediments establerts en el estatuts de l'ICOG, o en el as que s'escaigui seguint el procediment establert per la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals".

- el certificat del Secretari de la Delegació de Catalunya de l'ICOG, de data 17 de juny de 2021, d'acord amb el qual, a data 15 de juny de 2021, el nombre de membres adscrits a la Delegació de Catalunya de l'ICOG és de 504 col·legiats.

- una Memòria, datada el mes de juny de 2021, sense signar, que tracta dels aspectes més rellevants sobre la professió de Geòleg i la col·legiació a Catalunya.

II.4 Iniciació i tramitació del procediment

a) L'article 61.1 de la Llei 26/2010 estableix que el procediment d'elaboració d'un projecte de disposició reglamentària s'inicia a proposta del departament competent en la matèria del projecte. Si es tracta de matèries de competència de més d'un departament, la proposta ha d'ésser conjunta o del titular o la titular del Departament de la Presidència.

Pel que fa a la **competència del Departament de Justícia** per a la tramitació del Projecte de decret, correspon al Departament de Justícia l'exercici de les funcions relacionades amb els col·legis professionals (article 3.14.4 del Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya).

b) L'article 62.1 de la Llei 26/2010 preveu que: "La tramitació d'un projecte de disposició reglamentària correspon a la **unitat directiva** corresponent del departament proponent". Quant a la determinació de l'òrgan competent per a l'elaboració i tramitació del Projecte de decret, es tracta d'una proposta que té per objecte la creació d'un col·legi professional. Dins del Departament de Justícia, correspon a la Direcció General de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació exercir les funcions que la legislació vigent atribueix al Departament en matèria de col·legis professionals i de les associacions professionals regulades en la legislació vigent sobre l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals (article 5.1.e) del Decret 6/2019, de 8 de gener, de reestructuració del Departament de Justícia, en relació amb l'article 4 i la disposició addicional primera, apartat 3, del Decret 258/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Justícia).

II.5 Memòries

a) D'acord amb el que estableix l'article 64 de la Llei 26/2010 els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats sempre d'una memòria general, d'una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades, i també dels informes preceptius i els que sol·liciti l'òrgan instructor.

L'esmentat precepte indica el contingut mínim que han de tenir la memòria general i la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades.

El contingut mínim de la **memòria general** es determina en l'article 64.2 de la Llei 26/2010: a) La justificació de la necessitat de la disposició reglamentària i l'adequació d'aquesta als fins que es persegueixen; b) El marc normatiu en què s'insereix el projecte de disposició reglamentària; c) La relació de les disposicions afectades pel projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants; d) La competència de la Generalitat sobre la matèria; e) La relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència; f) La procedència, si escau, de sotmetre l'expedient a informació pública.

Consta en l'expedient la memòria general, relativa al Projecte de decret que ara s'informa, signada en data 30 de setembre de 2021 pel director general de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació.

La memòria general inclou el contingut mínim especificat per la Llei 26/2010. Així mateix, s'afegeixen altres consideracions, com ara, un anàlisi del tràmits de consulta pública prèvia i de participació ciutadana, així com un resum de l'estructura del projecte de Decret. Finalment, a la memòria general s'adjunta l'esborrany del projecte de Decret.

És de destacar que la memòria és de naturalesa justificativa i conté una acurada exposició dels motius que fonamenten la necessitat de la disposició projectada.

La memòria general explica que, en l'Assemblea General Extraordinària de 10 de febrer de 2011, la delegació catalana de l'ICOG va acordar, per majoria absoluta de les persones assistents, la creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya, a l'empara de la disposició transitòria cinquena de la Llei 7/2006. No obstant això, la tramitació de l'expedient es va veure interrompuda per la Sentència del Tribunal Constitucional 201/2013, de 5 de desembre, per la qual es va resoldre el recurs d'inconstitucionalitat interposat contra la dita llei, i que va declarar inconstitucional l'incís "*de conformitat amb l'establert en la present llei*" de la disposició transitòria cinquena de la referida llei, en la qual es fonamentava la sol·licitud de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya. L'argument jurídic del Tribunal Constitucional va ser que el procediment de segregació de col·legis únics estatals per tal de crear col·legis d'àmbit autonòmic s'ha d'ajustar al que preveuen les normes organitzatives aplicables als col·legis estatals, concretament el que assenyalava l'article 4.2 de la Llei 2/1974.

Posteriorment, el Reial decret 299/2021, de 27 d'abril, va aprovar la segregació de la delegació catalana de l'Il·lustre Col·legi Oficial de Geòlegs; tot establint la disposició addicional única d'aquest reial decret que l'esmentada segregació serà efectiva a partir

de l'entrada en vigor de la norma autonòmica de creació del Col·legi de Geòlegs corresponent, en l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

D'acord amb la memòria general, en data 1 de juliol de 2021 la delegació catalana de l'ICOG va presentar novament una sol·licitud de creació al Registre del Departament de Justícia. A fi de completar l'expedient, caldria que la unitat promotora hi incorporés el dit document.

Com ja s'ha dit abans, en l'expedient de tramitació del Projecte de decret de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya s'han de tenir en compte, també, les especialitats derivades de l'article 37 de la Llei 7/2006. Aquest precepte sotmet la creació d'un col·legi professional al compliment dels requisits següents:

- a) Que existeixi una professió per a l'exercici de la qual es requereixi títol universitari oficial (article 37.1).
- b) Que hi concorrin motius d'interès públic que justifiquin la creació i, a més, que hi hagi una especial rellevància social o econòmica de les funcions inherents a la professió (article 37.1) -qüestions aquestes que han de ser apreciades pel Parlament de Catalunya com a condició prèvia i necessària per a l'aprovació del decret del Govern (article 37.5)-, en relació amb l'article 37.2.a), que disposa que es consideren d'interès públic i d'especial rellevància social o econòmica les professions la titulació de les quals habilita específicament per a l'exercici d'actes o la realització de prestacions essencials que afecten la preservació de la salut de les persones, la garantia de les condicions sanitàries i la preservació del medi.
- c) Que existeixi un nombre de professionals en exercici lliure suficientment ampli que ho justifiqui (article 37.3.a)).
- d) Que el col·lectiu sol·licitant no es pugui integrar en un col·legi professional ja existent (article 37.3.b)).
- e) Que ho demani un nombre suficient representatiu dels professionals afectats (article 37.3.c)).
- f) Que la creació del col·legi es faci a través de decret del Govern (article 37.3).

Al respecte, la memòria general posa de relleu el següent:

a) L'existència d'una professió per a l'exercici de la qual es requereixi un títol universitari oficial (article 37.1 de la Llei 7/2006). Pel que fa a aquest requisit, la memòria general fa referència als títols universitaris oficials que donen accés a la professió de geòleg, i justifica la necessitat de crear el Col·legi de Geòlegs de Catalunya, un cop ha estat aprovada la segregació de la delegació catalana de l'ICOG.

b) La concurrència de motius d'interès públic que justifiquin la creació del col·legi professional i, a més que hi hagi una especial rellevància social o econòmica de les funcions inherents a la professió.

Com afirma la memòria general respecte d'aquest requisit, "l'interès públic de la creació d'aquest col·legi professional rau en la funció social que la professió de geòleg desenvolupa pel que fa a la preservació del medi la seguretat de les persones respecte

de la prevenció i mitigació de riscos associats a fenòmens naturals i a la garantia de la conservació del patrimoni natural.”

No obstant això anterior, tant la memòria general com la memòria d'avaluació, així com també el Projecte de decret (en la seva part expositiva) expliquen que s'ha prescindit del pronunciament del Parlament respecte al compliment de l'interès públic, atès que l'organització col·legial d'aquesta professió ja existeix a Catalunya, i ha estat objecte de segregació del col·legi estatal.

Respecte d'aquesta qüestió, fem les consideracions següents:

La Comissió Jurídica Assessora, en els seus dictàmens 249/2010, relatiu al Projecte de decret pel qual es constitueix el Col·legi d'Enginyers Tècnics i Pèrits de Telecomunicacions de Catalunya, i 250/2010, relatiu al Projecte de decret pel qual es constitueix el Col·legi d'Enginyers de Telecomunicacions de Catalunya, es va pronunciar sobre el tràmit de la intervenció del Parlament, en el sentit següent:

“Aquest tràmit d'especial importància no s'ha donat en el present cas. Es podria interpretar que no és necessari pel fet que ja existeix en l'àmbit estatal el col·legi i, per tant, ja ha actuat la llei, però aquí no es tracta d'una reserva de llei que pugui ser coberta per una llei estatal. Certament, si es partís d'una reserva de llei 'd'altra banda, molt discutible' per a la creació de col·legis professionals, es podria considerar que aquesta reserva hauria estat coberta per la legislació estatal. Però s'ha de fer notar que el pronunciament del Parlament català sense forma de llei no podria en cap cas cobrir la reserva de llei. Ara bé, aquí no es tracta d'una reserva de llei que pugui ser coberta per una llei estatal, sinó de la intervenció mitjançant un pronunciament polític del Parlament de Catalunya en un procediment administratiu, que no pot ser substituït per una llei estatal. Cal dir, a més, que l'aprovació del col·legi estatal va ser feta per decret, perquè es va fer abans de la present legislació estatal que preveu la creació per llei. En qualsevol cas, la valoració de l'interès públic i l'especial rellevància social o econòmica ha de ser feta pel Parlament català. Aquesta valoració no ha de ser necessàriament idèntica a la del poder legislatiu espanyol i és la que fonamenta l'existència d'uns col·legis catalans, que obeeix una determinada concepció política. I això és independent de l'obligatorietat o no de col·legiació. Aquesta obligatorietat, a la qual es farà referència després, pertany al terreny del legislador estatal i no afecta en res el tràmit parlamentari en la creació de col·legis catalans.

La Comissió considera que el tràmit parlamentari de l'article 37.5 és preceptiu en el present cas. Per tant, formula una observació de caràcter essencial. Si de l'esmena d'aquest tràmit procedimental no es deriva cap modificació del Projecte no caldrà un nou dictamen d'aquesta Comissió.”

Si bé és cert que, amb posterioritat a aquests dictàmens de la Comissió Jurídica Assessora, el Tribunal Constitucional, en la seva Sentència 201/2013, de 5 de desembre de 2013, va declarar inconstitucional l'incís “*de conformitat amb l'establert en la present llei*” de la disposició transitòria cinquena, entenem que aquest pronunciament no desvirtua ni fa inaplicable el criteri establert per la Comissió Jurídica Assessora en els dits dictàmens, en el sentit, un cop que el procediment de segregació s'ha tramitat d'acord

amb la regulació estatal sobre la matèria, la creació del nou col·legi professional ha de complir els requisits establerts per la llei catalana. Per tant, considerem que no es pot prescindir del tràmit essencial de la intervenció parlamentària.

Pel que fa al compliment de la resta de requisits de l'article 37 de la Llei 7/2006, cal advertir que la memòria general no fa esment al compliment dels requisits establerts en les lletres c), d) i e) anteriors, tot i que es podria entendre que aquests requisits es consideren complerts pel fet que es tracta de la segregació d'un col·legi d'àmbit estatal. Tot i així, la memòria d'avaluació fa referència al compliment d'un d'aquests requisits quan afirma que "els col·legiats adscrits a la delegació de Catalunya no es poden integrar a cap col·legi existent d'àmbit català, atès que no hi ha cap col·legi d'aquest àmbit que integri la professió de geòleg".

Finalment, la memòria general també fa notar l'exigència de l'article 37.3 de la Llei 7/2006, en el sentit que la creació del col·legi professional s'ha de fer mitjançant un decret del Govern.

Com a qüestió formal, advertir que a l'apartat 9, relatiu a l'estructura del projecte de Decret, es fa referència per error als professionals higienistes dentals.

El contingut mínim de la **memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades** es determina en l'article 64.3 de la Llei 26/2010: a) Un informe d'impacte pressupostari, en què s'avalua la repercussió de la disposició reglamentària en els recursos personals i materials i en els pressupostos de la Generalitat, i també les fonts i els procediments de finançament, si escau; b) Un informe d'impacte econòmic i social, en què s'avaluen els costos i els beneficis que implica el projecte de disposició reglamentària per als seus destinataris i per a la realitat social i econòmica; c) Un informe d'impacte normatiu, en què s'avalua la incidència de les mesures proposades per la disposició reglamentària en termes d'opcions de regulació, de simplificació administrativa i de reducció de càrregues administratives per als ciutadans i les empreses; d) Un informe d'impacte de gènere.

Consta en l'expedient la memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades, relativa al Projecte de decret que ara s'informa, signada, en data 30 de setembre de 2021 pel director general de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació.

Igualment, la memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades inclou el contingut mínim especificat per la Llei 26/2010. Així mateix, s'inclouen altres consideracions a la memòria, com ara: l'anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació (identificació dels problemes que es pretenen solucionar, establiment dels objectius que es volen assolir, i identificació i comparació de les opcions de regulació), una comparació de les opcions de regulació considerades, i l'implementació, seguiment i avaluació de la norma. Tanmateix, s'observa que la memòria d'avaluació reitera bona part del contingut de la memòria general, com ara les qüestions relatives a la tramitació del projecte normatiu (entre d'altres, els tràmits de consulta pública prèvia, audiència, informació pública, intervenció del Parlament de Catalunya).

b) L'article 64.5 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, disposa que l'expedient ha d'incloure una **memòria de les observacions i les al·legacions** presentades en els tràmits de consulta interdepartamental, audiència, informació pública i informes, si escau, i també de les raons que han dut a desestimar-les, si és el cas.

Així doncs, d'acord amb l'article esmentat, la unitat promotora haurà d'elaborar en el seu moment la corresponent memòria valorativa de les observacions i al·legacions que es pugin formular en els tràmits esmentats.

II.6 Tràmit de consulta interdepartamental i informes

a) D'acord amb l'article 66 de la Llei 26/2010, prèviament als tràmits d'audiència i informació pública, si l'aprovació de la disposició reglamentària correspon al Govern, cal dur a terme el tràmit de **consulta interdepartamental**: s'ha de sotmetre el Projecte normatiu a consulta per mitjans electrònics (fòrum de l'aplicatiu SIGOV –Sistema d'Informació, Gestió i Tramitació dels Documents de Govern-) dels diferents departaments de la Generalitat perquè formulin, si escau, les observacions que considerin convenientes.

b) Pel que fa a l'**informe d'impacte de gènere**, la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades afirma que: "En l'elaboració d'aquest Projecte de decret s'ha tingut en compte l'ús d'un llenguatge no sexista ni androcèntric. El Projecte de decret no conté disposicions que afectin el tractament igualitari del gènere, tampoc que impactin de manera diferent entre homes i dones". Amb tot, caldrà sol·licitar l'informe preceptiu a l'Institut Català de les Dones, atès que, d'acord amb l'article 3.g) de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona (en la redacció donada per la disposició final primera de la Llei 17/2015, de 31 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes), correspon a l'Institut Català de les Dones elaborar i emetre els informes d'impacte de gènere i, en tot cas, els informes a què fan referència els articles 36.3.b) i 37.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i l'article 64.3.d de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

c) Quant a l'**informe d'impacte pressupostari**, la memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades afirma que el Projecte de decret "no té cap repercussió en els recursos personals i materials ni en els pressupostos de la Generalitat i dels ens locals". En tot cas, caldrà sol·licitar el corresponent informe de la Direcció General de Pressupostos, de conformitat amb l'article 45.1.h) del Decret 43/2019, de 25 de febrer, de reestructuració del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda (actualment, Departament d'Economia i Hisenda³).

d) El Projecte de decret no té incidència en matèria d'administració digital, per tant no s'ha de sol·licitar l'informe que preveu l'article 37.1.q) del Decret 124/2019, de 4 de juny, de reestructuració del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, d'acord

³ D'acord amb l'article 3.4 del Decret 248/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament d'Economia i Hisenda, la Direcció General de Pressupostos manté el rang orgànic, les funcions i l'estructura previstes al Decret 43/2019 i la resta de la normativa vigent.

amb el qual correspon a la **Direcció General d'Administració Digital** de la Secretaria d'Administració i Funció Pública⁴, informar amb caràcter preceptiu les disposicions de caràcter general i els acords del govern, quan tinguin incidència en el desenvolupament dels processos administratius i de l'administració digital, i dels sistemes de signatura i d'identificació electrònica dels interessats en el procediment, per tal d'assegurar la seva adequació a les directrius corporatives en aquestes matèries.

e) D'acord amb les Directrius sobre el contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general, aprovades per l'Acord de Govern, de 19 de maig de 2009, amb caràcter previ a la sol·licitud de dictamen del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, caldrà elaborar un **informe jurídic preliminar actualitzat** i el Projecte de decret haurà de ser vist pel Consell Tècnic (apartat III-A)).

f) Pel que fa al dictamen del **Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya**, de conformitat amb l'article 2.1 de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, correspon a aquest òrgan emetre dictamen amb caràcter preceptiu, no vinculant i previ a la tramitació corresponent, sobre els projectes de decret del Govern que regulen matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació, segons que es determini en les disposicions administratives que es dictin per al desenvolupament reglamentari de l'esmentada llei. D'acord amb l'article 24.2 del Decret 43/2007, de 20 de febrer: "El Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, ha d'emetre els dictàmens amb caràcter preceptiu i no vinculant i previ sobre els projectes de decret del Govern que, pel seu objecte i contingut, tinguin una relació substancial amb les matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació, excepte aquells que tinguin per finalitat l'estructuració o organització interna dels departaments de la Generalitat, unitats administratives i del seu personal". Atès l'objecte i la transcendència socioeconòmica del Projecte de decret que ara s'informa, es considera que cal demanar dictamen al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

g) No cal sotmetre la iniciativa a informe de la **Comissió de Govern Local de Catalunya**, atès que el Projecte de decret no afecta el règim local (art. 193.1.a del Text refós de la Llei Municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril). En aquest mateix sentit, no és necessària la intervenció de les entitats locals de Catalunya que preveu l'article 70 de la Llei 26/2010, atès que el Projecte de decret no les afecta de manera específica.

h) D'acord amb les Directrius sobre el contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general, amb caràcter previ a la sol·licitud de la Comissió Jurídica Assessora, caldrà elaborar un **informe jurídic final** i el Projecte de decret haurà de ser vist pel Consell Tècnic (apartat III-B)).

i) Quant a la necessitat de dictamen de la **Comissió Jurídica Assessora**, segons l'article 8.2, lletra b), de la Llei 5/2005, de 2 de maig, de la Comissió Jurídica Assessora, el dictamen de l'alt òrgan consultiu és preceptiu en el cas de projectes de reglaments o

⁴ D'acord amb l'article 9 del Decret 245/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de la Presidència, la Secretaria d'Administració i Funció Pública manté el rang orgànic, les funcions i l'estructura previstos al capítol 5 del Decret 124/2019 i la resta de la normativa vigent.

disposicions de caràcter general que es dictin per a desplegar les lleis o el dret comunitari i llurs modificacions. Així es desprèn, també, de l'article 69 de la Llei 26/2010, d'acord amb el qual s'han de sotmetre amb caràcter preceptiu al dictamen de la Comissió Jurídica Assessora els projectes de disposicions reglamentàries que es dictin per desplegar les lleis o el dret europeu i llurs modificacions. Per tant, caldrà sol·licitar el preceptiu dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, en tractar-se d'una disposició general que es dicta en desplegament d'una llei, en concret, de la Llei 7/2006, la qual conté una habilitació específica en l'article 37.3 (de conformitat amb el qual els col·legis professionals es creen per decret del Govern), precepte aquest que s'ha d'interpretar d'acord amb la doctrina constitucional abans exposada, i en relació amb la disposició transitòria cinquena de la mateixa llei.

j) Com ja s'ha dit amb anterioritat, en el procediment de tramitació del Projecte de decret de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya, cal tenir present el que estableix l'article 37.5 de la Llei 7/2006, d'acord amb el qual correspon al **Parlament** apreciar el compliment del requisit a què fa referència l'apartat 2 de l'article 37 (això és, si concorren motius d'interès públic i una especial rellevància social o econòmica en la professió de geòleg que justifiqui la creació del col·legi professional, tenint en compte el que estableix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 37), que és una condició prèvia i necessària per a l'aprovació del decret del Govern.

En aquest sentit, l'article 171 del Text refós del Reglament del Parlament de Catalunya, aprovat per la Mesa del Parlament, una vegada escoltada la Junta de Portaveus, el 20 de febrer de 2018 (BOPC núm. 25, de 27 de febrer de 2018), estableix que si el Govern trameta al Parlament una proposta en relació amb la qual la llei exigeix que el Parlament es pronunciï abans de la decisió administrativa, la Mesa del Parlament ordena que es publiqui i, escoltada la Junta de Portaveus, decideix si ha d'ésser tramitada pel Ple o per una comissió legislativa. Tot seguit, l'apartat 2 estableix que la proposta ha d'ésser tramitada segons les normes generals del procediment legislatiu.

Conseqüentment, d'acord amb l'esmentat article 171 del Reglament del Parlament de Catalunya, el Govern haurà de trametre al Parlament una proposta als efectes que el Parlament es pronunciï sobre ella. Per tant, i amb posterioritat al dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, s'haurà de sotmetre al Consell Tècnic no només el Projecte de decret, sinó també una proposta d'acord que tingui per objecte la tramesa al Parlament del Projecte de decret de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya per al compliment del requisit previst en l'article 37.5 de la citada Llei 7/2006. Aquesta Proposta d'acord haurà de ser prèviament informada pel Consell Tècnic abans de ser aprovada pel Govern, el qual, un cop aprovada, la remetrà juntament amb el Projecte de decret i l'expedient corresponent al Parlament, per al seu previ pronunciament.

k) Un cop el Parlament hagi apreciat, en el seu cas, que es compleix el requisit de l'article 37.2 de la Llei 7/2006, caldrà sotmetre novament el Projecte de decret a informe del **Consell Tècnic** (apartat IV-A) i, posteriorment al Govern per a la seva aprovació.

II.7 Participació ciutadana i transparència

a) Consulta pública prèvia

Pel que fa a la consulta pública prèvia que disposa l'article 133.1 de la Llei 39/2015, cal tenir en compte que, d'acord amb la STC 55/2018, aquest tràmit de consulta prèvia –però no la forma com s'ha de realitzar– es pot considerar part de les bases del règim jurídic de les administracions públiques. Així, la STC ha declarat que bona part de l'article 133 és contrari a l'ordre constitucional de competències, de manera que les previsions de l'article 133 que van més enllà del primer incís de l'apartat 1 (realització de consulta pública prèvia: “Amb caràcter previ a l'elaboració del projecte [...] de reglament, s'ha de substanciar una consulta pública”) i de la referència del paràgraf primer de l'apartat 4 (raons que habiliten per a ometre els tràmits de consulta, audiència i informació públiques: “Es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques que preveu aquest article en el cas de normes pressupostàries o organitzatives de l'Administració General de l'Estat, l'Administració autonòmica, l'Administració local o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades, o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin”) desborden allò que és bàsic i vulnereu les competències de la Generalitat de Catalunya, i, per consegüent, no resulten aplicables a l'elaboració de reglaments en l'àmbit de les seves competències.

Pel que fa a la consulta pública prèvia, cal tenir en compte que l'article 178 de la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, ha afegit un nou article 66 bis a la Llei 26/2010. Aquest precepte regula amb caràcter exhaustiu la participació dels ciutadans en l'elaboració de disposicions reglamentàries, i s'hi concreta que, prèviament a l'elaboració del text d'una disposició reglamentària, s'ha de fer una consulta pública a la ciutadania per mitjà del Portal de la Transparència de la Generalitat, i que la consulta s'ha de dur a terme en relació amb l'avaluació preliminar de la iniciativa, la qual ha de tenir el contingut mínim que determina el propi article 66 bis. L'apartat 3 de l'article 66 bis determina que es pot prescindir d'aquest tràmit de consulta prèvia si es justifica que concorre algun dels supòsits que detalla l'article.

En el cas del present Projecte de decret, la memòria general justifica la no procedència de sotmetre l'expedient al tràmit de consulta pública prèvia en les lletres c) i d) del dit article 66 bis, apartat 3, les quals determinen que es pot prescindir d'aquest tràmit si la iniciativa que es considera aprovar consisteix essencialment en el compliment d'un mandat legal delimitat pel que fa al contingut, o bé, en la transposició de normativa de la Unió Europea de caràcter tècnic, i no imposa als destinataris noves obligacions respecte a la norma d'origen, o si de l'avaluació preliminar es desprèn que no es generen impactes rellevants des de la perspectiva econòmica, social o ambiental.

b) Participació ciutadana de l'article 69.1 de la Llei 19/2014

L'article 69.1 de la Llei 19/2014 preveu que: “Les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen,

l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu”.

Pel que fa a valoració preceptiva de la pertinença d'obrir un procés participatiu inicial, d'acord amb el que preveu l'article 69 de la Llei 19/2014, la memòria general explica que “no es considera pertinent obrir el procediment participatiu perquè l'exercici de les funcions que s'atribuiran al futur Col·legi de Geòlegs de Catalunya no generaran impactes rellevants des de la perspectiva econòmica, social o ambiental i tampoc comportarà cap impacte significatiu amb relació als drets i deures dels destinataris, atès que l'organització col·legial ja es troba representada a Catalunya per la delegació catalana que s'ha segregat de l'Il·lustre Col·legi Oficial de Geòlegs (estatal) i resta a l'espera de l'entrada en vigor del decret de creació del col·legi per tenir efectes jurídics plens”.

c) Audiència i informació pública

Quant al tràmit d'audiència, la Llei 26/2010 preveu que els projectes de disposició reglamentària que afecten els drets o interessos legítims dels ciutadans se sotmeten al tràmit d'audiència de les persones interessades i es posa a disposició d'aquestes la documentació preceptiva (article 67.1); i que el tràmit d'audiència als ciutadans establert per l'article 67 no és aplicable a les disposicions que regulen els òrgans, els càrrecs i les autoritats del Govern, ni tampoc a les disposicions orgàniques de l'Administració de la Generalitat o dels organismes que té adscrits o que en depenen (article 67.6).

Pel que fa al tràmit d'informació pública, l'article 68.1 de la Llei 26/2010 estableix que els projectes de disposició reglamentària es poden sotmetre a informació pública per un termini no inferior a quinze dies hàbils, que es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils si raons degudament motivades així ho justifiquen.

En aquest sentit, examinada la memòria general que s'acompanya amb el Projecte de decret, cal notar el següent:

- Aquesta Assessoria Jurídica comparteix l'apreciació de la procedència del tràmit d'audiència, com també les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit esmentat i que relaciona la memòria general:
- Departament de Territori i Sostenibilitat (en tant que aquest departament ja no existeix, caldria fer referència, en el seu cas, al departament de l'Administració de la Generalitat que actualment tingui atribuïda les competències).
- Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.
- Col·legi d'Ambientòlegs de Catalunya.
- Col·legi de Químics de Catalunya.
- Col·legi de Biòlegs de Catalunya.
- Col·legi d'Enginyers Agrònoms de Catalunya.

Tanmateix, pel que fa a les entitats a les quals s'hauria de donar audiència, entenem que també caldria incloure la Delegació de Catalunya de l'ICOG, en tant que entitat promotora de la iniciativa normativa objecte d'aquest informe.

- Així mateix, atès el contingut de la disposició projectada, es comparteix l'apreciació que formula la memòria general sobre la no necessitat de l'obertura del tràmit d'informació pública.

d) Obligacions de publicitat activa

D'acord amb la Llei 19/2014, l'Administració ha de fer pública la informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica, entre les quals s'inclouen els procediments normatius en curs, amb indicació de l'estat de la tramitació en què es troben, així com les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius i els diversos textos de les disposicions i la relació i valoració dels documents originats pels procediments d'informació pública i participació ciutadana i per la intervenció dels grups d'interès, si escau (articles 10.c) i d) i 69.2).

D'aquests preceptes es desprèn que, ja des de l'inici del procediment i al llarg de la tramitació del Projecte de decret, s'han de fer públics els documents indicats. Així mateix, de conformitat amb l'article 5 de la Llei 19/2014, la informació subjecta al règim de transparència s'ha de fer pública a través del Portal de la Transparència, instrument bàsic i general de gestió de documents públics per a donar compliment a les obligacions de transparència i a través de les seues electròniques i llocs web dels subjectes obligats.

III. Contingut del Projecte de decret

L'objecte del decret és la creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya.

Pel que fa a l'estructura i contingut del Projecte de decret, aquest consta d'un preàmbul, cinc articles i tres disposicions addicionals.

Quant al **preàmbul**, hem de recordar que el preàmbul de tota norma ha de ser expressiu, almenys, del marc normatiu en el qual s'insereix, com també ha d'expressar la justificació i la finalitat de la disposició normativa.

El preàmbul del Projecte de decret fa esment de les normes en el marc de les quals s'insereix i també conté la justificació i la finalitat de la regulació projectada. Cal notar que, d'acord amb reiterada doctrina de la Comissió Jurídica Assessora, el preàmbul inclou també una referència a la competència estatutària que fonamenta la regulació projectada (en el cas que ens ocupa, l'article 125 EAC).

Tanmateix, es fan les consideracions següents:

- Se suggereix suprimir la referència a "Exposició de motius".
- Al paràgraf cinquè, i d'acord amb les consideracions contingudes en aquest informe, caldrà, en el seu cas, fer els canvis pertinents pel que fa a la qüestió del tràmit parlamentari, al qual caldria fer referència en el darrer paràgraf de la part expositiva.

- Pel que fa als principis de bona regulació, recollits en l'article 129 de la Llei 39/2015 i l'article 62 de la Llei 19/2014, la Comissió Jurídica Assessora ha assenyalat que el preàmbul ha de contenir una valoració expressa i específica de l'adequació de la disposició normativa als principis de bona regulació i millora de la qualitat normativa (principis de necessitat, d'eficàcia, de proporcionalitat, de seguretat jurídica, de transparència i d'eficiència) i que "La justificació de l'adequació de la iniciativa normativa als principis de bona regulació [...] atès el principi de proporcionalitat, és exigible amb una extensió i intensitat variables en funció del contingut i del caràcter de cada iniciativa normativa" (Dictamen 224/2019); com també, afirma la Comissió, que: "No es tracta, per tant, de limitar-se a enunciar aquests principis mitjançant una fórmula estereotipada, sinó de justificar, encara que sigui d'una manera succinta, l'adequació a aquests de la disposició que es pretén aprovar" (Dictamen 299/2019). Per tant, d'acord amb aquesta doctrina de la Comissió, caldria que la unitat promotora inclogui al preàmbul una justificació de l'adequació als principis de bona regulació i millora de la qualitat normativa.
- En el penúltim paràgraf, es suggereix revisar la fórmula que fa referència al dictamen del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.
- El darrer paràgraf, relatiu a la fórmula promulgatòria, inclou la referència a l'òrgan a proposta del qual es dicta la disposició, a continuació la intervenció de la Comissió Jurídica Assessora –i, com hem dit, caldria afegir el tràmit del Parlament–, i finalment la deliberació prèvia del Govern. Es fa, però, la següent consideració: allà on diu "d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora" se suggereix "vist/d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora". Cal recordar que, de conformitat amb el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió Jurídica Assessora, aprovat pel Decret 69/2006, d'11 d'abril, les disposicions que es dictin amb posterioritat al dictamen preceptiu de la Comissió Jurídica Assessora han d'expressar que es dicten 'd'acord amb el dictamen' quan s'hi ajustin en els punts essencials o, si escau, que es dicten després d'haver-lo 'vist', quan aquest dictamen contingui observacions obstatives a la legalitat de l'acte o disposició que no han estat tingudes en compte per l'òrgan que ha de resoldre (article 38.1 del Reglament de la Comissió). Per tant, un cop emès el dictamen caldrà substituir la fórmula "vist/d'acord" per la fórmula adequada.

L'**article 1** del Projecte de decret crea el Col·legi de Geòlegs de Catalunya, per aplicació de la disposició transitòria cinquena de la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de les professions titulades i dels col·legis professionals.

L'**article 2** del Projecte de decret fa referència a la naturalesa i règim jurídic del Col·legi. Defineix el Col·legi de Geòlegs de Catalunya com a una corporació de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i amb capacitat plena per al compliment dels seus fins, i que es regeix en les seves actuacions per la normativa vigent en matèria de col·legis

professionals. D'acord amb l'apartat 2 d'aquest precepte, el Col·legi de Geòlegs té personalitat jurídica des de l'entrada en vigor del Decret.

L'**article 3** del Projecte de decret determina l'àmbit territorial del Col·legi de Geòlegs de Catalunya, que és el de Catalunya.

L'**article 4** del Projecte de decret es dedica a l'àmbit personal del Col·legi, i estableix que "El Col·legi de Geòlegs de Catalunya agrupa les persones que estiguin en possessió del títol universitari oficial que d'acord amb la legislació vigent sigui necessari per a l'exercici de la professió de geòleg o geòloga o un altre títol homologat o declarat equivalent per l'autoritat competent". Així mateix, disposa que "la incorporació al Col·legi s'ha de fer d'acord amb el que disposa la normativa vigent en matèria de col·legis professionals."

Així doncs, en primer lloc, pel que fa a la titulació universitària oficial, cal recordar que els títols:

- títol de Llicenciat en Geologia, expedit de conformitat amb el Reial Decret 1415/1990, de 26 d'octubre, pel qual s'estableix el títol universitari oficial de Llicenciat en Geologia i les directius generals pròpies dels plans d'estudis conduents a l'obtenció d'aquell.
- títol de Grau en Geologia, expedit de forma oficial per les diferents Universitats.
- així mateix, també estaran habilitats per l'exercici professional de geòlegs aquells posseïdors de títols en geologia obtinguts en la Unió Europea que hagin estat reconeguts per l'estat espanyol i aquells posseïdors de títols en geologia obtinguts a l'estranger que hagin estat homologats per l'estat espanyol.

En segon lloc, pel que fa a la incorporació al col·legi, el Projecte estableix una remissió al que disposa la normativa vigent en matèria de col·legis professionals. Com ja hem dit a la consideració jurídica primera, la STC 201/2013 va anul·lar l'article 38 de la Llei 7/2006 que establia el caràcter obligatori de l'adscripció al col·legi professional ja que, entén el TC, és a la llei bàsica estatal que correspon establir-lo. I la Llei estatal 2/1974 estableix a l'article 3.1: "Será requisito indispensable para el ejercicio de las profesiones hallarse incorporado al Colegio Profesional correspondiente cuando así lo establezca una ley estatal".

En el present cas, i tractant-se de la creació d'un col·legi d'àmbit català per segregació del col·legi estatal, cal tenir en compte -com explica la memòria general- que "el Decret de constitució que aprovi el Govern de la Generalitat crearà un nou col·legi professional d'àmbit territorial català [...] sense modificar el règim jurídic i de col·legiació de l'exercici professional d'aquesta professió"; i la memòria d'avaluació explica que "el nou col·legi serà d'adscripció obligatòria, d'acord amb l'article 13 del Reial decret 1378/2001, de 7 de desembre, pel qual s'aproven els Estatuts del Col·legi Oficial de Geòlegs, atès que l'organització col·legial d'aquesta professió ja existeix a Catalunya i es manté el seu règim de col·legiació, només canvia el fet que ara la delegació catalana s'ha segregat del col·legi estatal mitjançant el Reial decret 299/2021, de 27 d'abril".

Així, l'ICOG va ser creat per la Llei 7/1978, de 26 desembre, i es regeix pels estatuts aprovats pel Reial decret 1378/2001, del 7 de desembre, els articles 13 i 20 dels quals

estableixen el caràcter obligatori de la col·legiació, com a requisit per a l'exercici de la professió col·legiada de geòleg. Així, els articles 13 i 20 dels estatuts preveuen:

“Artículo 13.

1. En concordancia con lo dispuesto en el artículo 3.2. de la Ley 2/1974, de 13 de febrero, reguladora de los Colegios Profesionales, modificada por la Ley 7/1997, de 14 de abril, de medidas liberalizadoras en materia de Colegios Profesionales («Boletín Oficial del Estado» del 15), es requisito indispensable para el ejercicio de la profesión colegiada de geólogo, hallarse incorporado al Colegio y que el colegiado no esté sancionado por suspensión o expulsión temporal o definitiva del Colegio, de acuerdo con lo tipificado en el artículo 84 de estos Estatutos.”

“Artículo 20.

1. Para ejercer la profesión de Geólogo es requisito indispensable estar colegiado en el Ilustre Colegio Oficial de Geólogos de España (ICOG).”

L'**article 5** del Projecte de decret, estableix les relacions del nou Col·legi amb l'Administració. Així, el Col·legi de Geòlegs de Catalunya, pel que fa als aspectes institucionals i corporatius, es relacionarà amb el departament de l'Administració Generalitat que tingui atribuïdes competències administratives en matèria de col·legis professionals, i, pel que fa als aspectes relatius a la professió, es relacionarà amb els departaments que hi tinguin competències.

Pel que fa a les relacions dels col·legis professionals i els consells de col·legis professionals amb l'Administració de la Generalitat, l'article 69 de la Llei 7/2006, després de preveure que aquestes es regeixen pels principis de coordinació i cooperació, estableix a l'apartat 3 que els col·legis professionals i els consells de col·legis es relacionen amb l'Administració de la Generalitat per mitjà del departament competent en la matèria i que el Govern ha d'establir els mecanismes de coordinació interdepartamental necessaris per a les qüestions relatives als diversos continguts de les professions col·legiades.

La **disposició adicional primera** del Projecte de decret es refereix a l'aprovació dels estatuts i l'elecció dels òrgans de govern, tot establint que en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor del Decret, el degà o degana de la delegació a Catalunya del Col·legi Oficial de Geòlegs ha de convocar una assemblea general extraordinària per aprovar-ne els estatuts i escollir-ne els òrgans de govern.

La **disposició adicional segona** disposa que els estatuts definitius del Col·legi de Geòlegs de Catalunya, un cop aprovats, s'han de trametre, juntament amb el certificat de l'assemblea general extraordinària, al departament que tingui les competències administratives en matèria de col·legis professionals, perquè en qualifiqui la legalitat i n'ordini la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

En aquest sentit, l'article 46.3 de la Llei 7/2006 disposa que els estatuts aprovats i llurs modificacions s'han de trametre al departament de la Generalitat amb competència en matèria de col·legis professionals, perquè en qualifiqui l'adequació a la legalitat, en

disposi la inscripció en el Registre de Col·legis Professionals i n'ordini la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

La **disposició addicional tercera** del Projecte de decret estableix que, amb l'entrada en vigor d'aquest Decret, les persones col·legiades amb domicili professional únic o principal a Catalunya passen a pertànyer, a tots els efectes, al Col·legi de Geòlegs de Catalunya, sens perjudici que puguin mantenir la seva condició de membres del Col·legi d'àmbit estatal. En efecte, aquesta possibilitat de mantenir la col·legiació en el col·legi estatal la preveu la disposició transitòria cinquena de la Llei 7/2006 ("sens perjudici de poder mantenir la col·legiació actual").

D'altra banda, cal fer notar que el Projecte de decret no conté cap previsió sobre l'entrada en vigor. En aquest punt, hem de recordar que els darrers decrets de creació de col·legis professionals no inclouen una disposició final d'entrada en vigor⁵.

Així doncs, tal i com ha indicat reiteradament la Comissió Jurídica Assessora, resulta d'aplicació l'article 111-10 del Codi civil de Catalunya. Per tots, el Dictamen 179/2021: "Finalment, atès que el Projecte de decret no conté cap previsió sobre l'entrada en vigor de la norma, resulta d'aplicació l'apartat primer de l'article 111-10 del Codi civil de Catalunya, d'acord amb el qual "Les lleis de Catalunya entren en vigor una vegada han transcorregut vint dies des del dia en què han estat publicades íntegrament en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, si no s'hi disposa altrament", tal com ha indicat reiteradament aquesta Comissió (entre d'altres, dictàmens 50/2016, 107/2016, 150/2016 i 217/2016, i, més recentment, dictàmens 262/2018, 26/2019 i 111/2019)".

Per acabar, caldria incorporar el peu de signatura al Projecte de decret.

3.- CONCLUSIONS

Analitzat el *Projecte de decret de creació del Col·legi de Geòlegs de Catalunya*, aquesta Assessoria Jurídica l'informa favorablement, per tal que es continuï la seva tramitació, sense perjudici que es tinguin en consideració les observacions realitzades en aquest informe.

Vist-i-plau

Francisco Javier
Sambola
Cabrer - DNI
(SIG)
Data: 2021.11.05
13:39:11 +01'00'

Responsable d'estudis i informes
Assessoria Jurídica

Ref: AJ xsc-aga_21D305

Maria del
Pilar García
Cruz - DNI
(SIG)
Data: 2021.11.08
14:37:14 +01'00'

Advocada de la Generalitat
Cap de l'Assessoria Jurídica

⁵ Decret 152/2013, de 9 d'abril, de creació del Col·legi de Dietistes-Nutricionistes de Catalunya.
Decret 153/2013, de 9 d'abril, de creació del Col·legi d'Enòlegs i Enòlogues de Catalunya.
Decret 50/2017, de 23 de maig, de creació del Col·legi de Criminòlegs de Catalunya.